

OSKARŻYCIEL (8) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w o-); a *jasne*; *prawdopodobnie -ciél* (tak *WujBib* oraz *Cn*) [*Mącz -ciel odstępstwo od normy*]; -ciel- z *tekstów nie oznaczających é*.

sg *N* oskarżyciel (5). ◇ *I* oskarżyciel(e)m (2). ◇ *pl D* oskarżyciel(o)m (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu; poza tym XVII w. (z Cn) s.v. oskarżycielski.

1. *Ten, który zarzuca coś złego, obwinia kogoś; accusator Mącz, Vulg, Cn; delator Mącz, Modrz, Cn; arcessitor Cn (7) : delator, Zdrayca/ Oskarżyciel/ też ten co ná kogo zdawa Mącz 123a, 2a, 75b; ModrzBaz 21.*

oskarżyciel czyj [G sb] (2): RejAp 101v; Terazci fię sftáto zbáwienie y moc/ y kroleństwo Bogá nálfzego/ [...] iż zrzucón ieft oskárżyciel bráćiey nálfzey WujNT Apoc 12/10.

Szeregi. »oskarżyciel abo potwarca« (1): Tego tedy który fię sam z dobrego ftał złym/ Grekowie Dyablém zowá: á my ofkárżycielem ábo potwarcá názywamy CzechEp 258.

»szatan a oskarżyciel« (1): Bo gi [czarta] zowie fztánem á ofkárżycielem narodu ludzkiego. RejAp 101v.

2. *Ten, który donosi dla uzyskania korzyści (1) : Quadruplator, Delator publicorum criminum in qua re quartam partem de proscriptorum bonis quos detulerat consequabantur [...], Oskárżiciel/ foritarz/ wydawcá/ który zwłáfzczá wydáwał przed rádą wyftępne ludzie y forytował ná nie ten wyftęp w którym yełli był nálezyón czwarta część dobrá yego przypádlá ná wydawcę. Mącz 335c.*

Synonimy: 1. delator, osoczca, osocznik, potwarca, prokurator; 2. forytarz, wydawca, zdrajca.

Cf OSKARCA, OSKARŻACZ